

c) Ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen har endelig oplyst, at der med hensyn til stillinger inden for det statslige område, hvis lønninger er fastsat ved overenskomster, hvori lønningsministeriet ikke er part, ikke foreligger oplysninger, ligesom ministeriet heller ikke er i besiddelse af oplysninger om forholdene på det kommunale område, hvor lønftaler i henhold til tjenestemandregulativer og overenskomster godkendes af kommunernes lønningsnævn.

Udvalgets spørgsmål 7:

Kan det oplyses, i hvilket omfang de på arbejdsmarkedet beskæftigede kvinder har en faglig uddannelse?

Svar:

I Arbejdsgiverforeningens funktionærlønstatistik gives oplysninger om de kvindelige funktionærers uddannelse. På arbejderområdet registreres i lønstatistikken kun én faglært kvindegruppe, nemlig inden for tobaksindustrien. Andre faglærte kvinder indgår i lønstatistikken under faglærte mænd, hvis de har samme uddannelse som mandlige faglærte. De er i antal få, og der forefindes ikke registrering af deres antal, men deres aflønning sker på basis af samme lønsatser som for faglærte mænd.

Udvalgets spørgsmål 8:

Kan det oplyses, hvor mange kvinder der inden for de senere år har oppebåret 1) løn eller 2) dagpenge under fravær fra arbejdet på grund af svangerskab og fødsel?

Svar:

a) Socialministeriet har oplyst, at der efter de senest foreliggende oplysninger, der omfatter året 1968-69, er udbetalt dagpenge i anledning af svangerskab og fødsel til 13.518 kvinder. Antallet af dage, for hvilke dagpenge har været ydet, var 1.049.369.

b) Efter ikrafttrædelsen den 1. januar 1970 af lov om børnetilskud og andre familieydelse er der sket en betydelig udvidelse af kredsen af personer, der er berettiget til dagpenge under svangerskab og i forbindelse med fødsel, men det er ikke muligt med nogenlunde sikkerhed at skønne over,

hvor stort et antal kvinder der i tiden siden 1. januar 1970 har modtaget dagpenge.

c) Der findes ingen opgørelser over, i hvilket omfang der udbetales løn under fravær fra arbejde på grund af svangerskab og fødsel.

Udvalgets spørgsmål 9:

Skønnes det, at en forøgelse af antallet af børnehavesteder ville øge tilgangen af kvindelig arbejdskraft til arbejdsmarkedet? Hvor stor skønnes forøgelsen at måtte være for fuldt ud at afskaffe manglende børnehavesteder som begrænsende faktor? Giver oplysninger hidrørende fra arbejdsministeriets konsulentarbejde grundlag for et skøn?

Svar:

a) I de senere år har udviklingen i antallet af institutionspladser vist en stadig stigningstakt. I første halvdel af 1960-erne voksede antallet af institutionspladser med ca. 4 pct. om året, mens væksten siden 1966 har været på ca. 14 pct. Antallet af daginstitutioner er herved vokset fra ca. 50.000 i 1966 til ca. 85.000 i 1970. Blandt daginstitutioner medregnes i disse tal vuggestuer, private dagplejeordninger, børnehaver, legesteder og fritidshjem.

I den periode, hvor udbygningen af institutionerne har taget et kraftigt opsving, har arbejdsmarkedet været præget af en stærk vækst i antallet af kvinder, der er erhvervsmæssigt beskæftiget. Groft taget kan man gå ud fra, at omkring 25 pct. af alle gifte kvinder var i beskæftigelse omkring 1960, mens procenten ved udgangen af året 1970 var helt oppe på over 50 pct. Fra 1965-70 voksede den samlede kvindelige arbejdsstyrke fra ca. 680.000 til ca. 800.000.

Det kan ikke af disse parallelle udviklingstendenser afgøres, om der er tale om en årsagsforbindelse. Det er imidlertid sandsynligt, at væksten i antallet af institutionspladser er en direkte årsag til stigningen i den kvindelige arbejdsstyrke.

b) For at sandsynliggøre en formodet sammenhæng mellem antal institutionspladser og den kvindelige arbejdsstyrke kan der henvises til visse undersøgelser, som er gennemført af Socialforskningsinstituttet. Det drejer sig først og fremmest om publikation nr. 37 „Gifte kvinder i familie og erhverv“